

V Bruseli 1. decembra 2017
(OR. en)

15104/17

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0412 (COD)**

JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946

POZNÁMKA

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Rada
Č. predch. dok.:	14590/1/17 REV 1
Č. dok. Kom.:	15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Predmet:	Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a konfiškáciu – všeobecné smerovanie

V decembri 2016 predložila Komisia návrh nariadenia o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.

Cieľom návrhu je zlepšiť cezhraničné vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu. Vychádza z existujúcich právnych predpisov EÚ, predovšetkým rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV (zaistenie) a 2006/783/SVV (konfiškácia), ktoré nahrádza, a rieši najmä skutočnosť, že členské štáty vyvinuli nové formy zaistenia a konfiškácie majetku z trestnej činnosti. V návrhu sa zohľadňuje aj vývoj na úrovni EÚ vrátane minimálnych štandardov pre príkazy na zaistenie a konfiškáciu, ktoré sa stanovujú v smernici 2014/42/EÚ.

O návrhu sa rozsiahlo rokovalo na zasadnutiach pracovnej skupiny pre spoluprácu v trestných veciach, skupiny priateľov predsedníctva, výboru CATS, Coreperu, Rady (SVV) a radcov pre SVV.

Znenie návrhu nariadenia, ktoré je výsledkom zasadnutia Coreperu 29. novembra 2017, sa uvádza v prílohe. Znenie sprevádza návrh osvedčení, ktorý sa uvádza v dokumente 15107/17.

Komisia vzniesla výhradu k vypusteniu článku 4 (proporcionalita), k článku 9 ods. 1 písm. b) a článku 22 ods. 1 písm. b) (sloboda tlače), k článku 31b (vypustenie odkazu na smernicu 2010/24/EÚ o vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní) a k článku 40 (nadobudnutie účinnosti).

Delegácie CZ, DE, EL, CY, HU a NL vzniesli výhradu k právnej forme aktu (nariadenie, a nie smernica). Pozri však odôvodnenie 37a.

Delegácia DE vzniesla výhradu k článkom 9 a 22, pretože je za to, aby sa do znenia vložil dôvod neuznania založený na základných právach.

Delegácia UK vzniesla výhradu preskúmania.

Rada sa vyzýva, aby dosiahla všeobecné smerovanie k tomuto zneniu, ktoré sa potom stane základom pre rokovania s Európskym parlamentom v rámci riadneho legislatívneho postupu (článok 294 ZFEÚ).

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a konfiškáciu

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 1 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:¹

- (1) Únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (2) Justičná spolupráca v trestných veciach v Únii je založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a justičných rozhodnutí, ktorá sa od zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999 všeobecne označuje za základný kameň justičnej spolupráce v trestných veciach v rámci Únie.

¹ Právnicki lingvisti sa požiadajú, aby správne zoradili odôvodnenia.

- (3) Medzi najúčinnšie prostriedky boja proti trestnej činnosti patrí zaistenie a konfiškácia prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti. Únia je odhodlaná zaručiť účinnejšiu identifikáciu, konfiškáciu a opätovné použitie majetku z trestnej činnosti v súlade so „Štokholmským programom – otvorená a bezpečná Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich“².
- (4) Keďže trestná činnosť je v mnohých prípadoch svojou povahou nadnárodná, účinná cezhraničná spolupráca je nevyhnutná pre zhabanie a skonfiškovanie príjmov z trestnej činnosti a prostriedkov na jej páchanie.
- (5) Súčasný právny rámec Únie vo vzťahu k vzájomnému uznávaniu príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu tvoria rámcové rozhodnutia Rady 2003/577/SVV³ a 2006/783/SVV⁴.
- (6) Zo správ Komisie o vykonávaní rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2006/783/SVV vyplýva, že existujúci režim vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu nie je úplne účinný. Súčasný nástroj sa v členských štátoch nevykonávajú a neuplatňujú jednotným spôsobom, čo vedie k nedostatočnému vzájomnému uznávaniu.

² Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

³ Rámcové rozhodnutie Rady 2003/577/SVV z 22 júla 2003 o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁴ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59).

- (7) Právny rámec Únie v oblasti vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu zaostáva za najnovším legislatívnym vývojom na úrovni Únie a na úrovni jednotlivých štátov. V smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁵ sa stanovujú spoločné minimálne pravidlá zaistenia a konfiškácie majetku. Tieto spoločné minimálne pravidlá sa týkajú: i) konfiškácie príjmov z trestnej činnosti a prostriedkov na jej páchanie, a to aj v prípade nevyhovujúceho zdravotného stavu alebo úteku podozrivej alebo obvinenej osoby, keď sa trestné konanie už začalo; ii) rozšírenej konfiškácie; iii) konfiškácie majetku tretích osôb. Tieto spoločné minimálne pravidlá sa týkajú aj zaisťovania majetku na účely prípadnej následnej konfiškácie. Typy zaistenia a konfiškácie, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/42/EÚ, by mali takisto spadať pod právny rámec týkajúci sa vzájomného uznávania.
- (8) V rámci prijímania smernice 2014/42/EÚ Európsky parlament a Rada vo vyhlásení uviedli, že účinný systém zaisťovania a konfiškácie v Únii je úzko spojený s riadne fungujúcim vzájomným uznávaním príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu. Vzhľadom na potrebu zaviesť komplexný systém v oblasti zaistenia a konfiškácie prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti Európsky parlament a Rada vyzvali Komisiu, aby predložila legislatívny návrh týkajúci sa vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.
- (9) Komisia v oznámení „Európsky program v oblasti bezpečnosti“ z 28. apríla 2015 konštatovala, že justičná spolupráca v trestných veciach sa opiera o existenciu účinných cezhraničných nástrojov a že vzájomné uznávanie rozsudkov a justičných rozhodnutí je kľúčovým prvkom bezpečnostného rámca. Komisia takisto pripomenula potrebu zlepšiť vzájomné uznávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu.

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (10) Vo svojom oznámení „Akčný plán na posilnenie boja proti financovaniu terorizmu“ z 2. februára 2016 Komisia zdôraznila potrebu zaistiť, aby bol páchatelom, ktorí financujú terorizmus, odňatý ich majetok. V záujme narušovania činností organizovaného zločinu, ktorými sa financuje terorizmus, je nevyhnutné zbaviť týchto páchatelov príjmov z trestnej činnosti. Na tento účel je potrebné zabezpečiť, aby sa všetky druhy príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu vykonávali v maximálnom možnom rozsahu v celej Únii prostredníctvom uplatňovania zásady vzájomného uznávania.
- (11) V záujme zabezpečenia účinného vzájomného uznávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by pravidlá uznávania a vykonávania týchto príkazov mali byť stanovené v právne záväznom a priamo uplatniteľnom právnom akte Únie.
- (12) Je dôležité uľahčiť vzájomné uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu majetku stanovením pravidiel, podľa ktorých bude členský štát povinný uznať a vykonať na svojom území príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané iným členským štátom v rámci trestného konania.
- (13) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konania v trestných veciach. „Konanie v trestných veciach“ je autonómny pojem práva Únie. Toto nariadenie by sa preto malo vzťahovať na všetky typy príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu majetku vydaných po konaní v súvislosti s trestným činom, nielen príkazov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/42/EÚ, ale aj na ostatné typy príkazov vydaných bez konečného odsudzujúceho rozsudku. Hoci takéto príkazy nemusia existovať v právnom systéme členského štátu, dotknutý členský štát by mal mať možnosť taký príkaz uznať a vykonať, ak bol vydaný v inom členskom štáte. Konanie v trestných veciach by tiež mohlo zahŕňať vyšetrovanie trestného činu políciou a inými orgánmi presadzovania práva. Príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konania v občianskych alebo správnych veciach sú z pôsobnosti tohto nariadenia vylúčené.

- (14) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu, ktoré súvisia s trestnými činmi, na ktoré sa vzťahuje smernica 2014/42/EÚ, ako aj na takéto príkazy súvisiace s inými trestnými činmi. Trestné činy by preto nemali byť obmedzené na obzvlášť závažné trestné činy s cezhraničným rozmerom, pretože článok 82 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) nevyžaduje takéto obmedzenie v prípade opatrení, ktoré stanovujú pravidlá a postupy týkajúce sa zabezpečenia vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach.
- (15) Spolupráca medzi členskými štátmi na základe zásady vzájomného uznávania a okamžitého vykonávania súdnych rozhodnutí predpokladá dôveru, že rozhodnutia, ktoré sa majú uznať a vykonať, budú vždy prijaté v súlade so zásadami zákonnosti, subsidiarity a proporcionality. Taktiež predpokladá, že práva udelené osobám dotknutým príkazom na zaistenie alebo príkazom na konfiškáciu sa zachovávajú. Medzi tieto dotknuté osoby, ktorými môžu byť fyzické alebo právnické osoby, by mali patriť osoby, proti ktorým bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, alebo osoby, ktoré vlastnia majetok, na ktorý sa taký príkaz vzťahuje, ako aj akékoľvek tretie osoby, ktorých práva k takému majetku sú takým príkazom priamo dotknuté, a to vrátane dobromyseľných tretích osôb. O tom, či sú také tretie osoby priamo dotknuté príkazom na zaistenie alebo príkazom na konfiškáciu, sa rozhodne podľa práva vykonávajúceho štátu.
- (16) Týmto nariadením nie je dotknutá povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ).
- (17) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP). To platí aj pre zákaz akékoľvek diskriminácie z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva, sexuálnej orientácie, štátnej príslušnosti, jazyka alebo politického zmýšľania či zdravotného postihnutia. Toto nariadenie by sa malo uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami.

- (18) Procesné práva stanovené v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ⁶, 2012/13/EÚ⁷, 2013/48/EÚ⁸, 2016/343⁹, 2016/800¹⁰ a 2016/1919¹¹ by sa v rámci rozsahu pôsobnosti uvedených smerníc mali vzťahovať na trestné konania, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, v členských štátoch, ktoré sú uvedenými smernicami viazané. Na všetky konania, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by sa mali vzťahovať záruky podľa charty. Konkrétne by sa základné záruky trestného konania stanovené v charte mali vzťahovať na konania v trestných veciach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie a ktoré nie sú trestnými konaniami.
- (18a) Zatiaľ čo pravidlami zasielania, uznávania a vykonávania príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu by sa mala zabezpečiť účinnosť procesu vymáhania majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti, zároveň by sa malo zabezpečiť dodržiavanie základných práv.

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

¹⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

¹¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s.1).

- (18b) Pri posudzovaní obojstrannej trestnosti by mal príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu overiť, či by skutkové okolnosti trestného činu, ako sú uvedené v osvedčení k príkazu na zaistenie alebo osvedčení k príkazu na konfiškáciu, ktoré predložil príslušný orgán vydávajúceho štátu, ako také boli trestné vo vykonávajúcim štáte, ak by v ňom nastali v čase rozhodnutia o uznaní.
- (18c) Vydávajúci orgán by mal pri vydaní príkazu na zaistenie zabezpečiť, aby boli dodržané zásady potreby a proporcionality. Podľa tohto nariadenia by sa mal príkaz na zaistenie vydať len vtedy, keď by sa mohol vydať v podobnom vnútroštátnom prípade.
- (18d) Členské štáty by mali mať možnosť vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu na účely uznania a výkonu príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, vydávajúci orgán by mal spolu s osvedčením k príkazu na zaistenie alebo s osvedčením k príkazu na konfiškáciu zaslať pôvodný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu alebo jeho overenú kópiu. Členské štáty by mali informovať Komisiu, keď takéto vyhlásenie vydajú alebo vezmú späť. Komisia by mala doručené informácie sprístupniť všetkým členským štátom a Európskej justičnej sieti **zriadenej jednotnou akciou 98/428/SVV**.¹² Európska justičná sieť by mala uvedené informácie sprístupniť na webovom sídle podľa článku 9 rozhodnutia Rady 2008/976/SVV.¹³
- (19) Ak príkaz na konfiškáciu vydáva súd, vydávajúcim orgánom môže byť tiež orgán, ktorý určí vydávajúci štát alebo ktorý je podľa vnútroštátneho práva príslušný vykonať príkaz na zaistenie.

¹² Jednotná akcia 98/428/SVV z 29. júna 1998, prijatá Radou na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii, o vytvorení Európskej justičnej siete (Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4).

¹³ Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 130).

- (20) Vydávajúci orgán by mal preto zaslať osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, prípadne spolu s príkazom na zaistenie alebo s príkazom na konfiškáciu priamo vykonávajúcemu orgánu alebo ústrednému orgánu vykonávajúceho štátu spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť jeho pravosť, a to vrátane doporúčenej zásielky a zabezpečenej elektronickej pošty.
- (20a) Vydávajúci orgán by mal osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súvisiace s príkazom týkajúcim sa peňažnej sumy členskému štátu, o ktorom sa vydávajúci orgán opodstatnene domnieva, že je štátom, v ktorom má osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, majetok alebo príjem. Na taktom základe by sa mohol príkaz zaslať do členského štátu, v ktorom má fyzická osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, pobyt, alebo ak nemá trvalé alebo obvyklé bydlisko, v ktorom má obvyklý pobyt. Ak bol príkaz vydaný voči právnickej osobe, mohol by sa zaslať členskému štátu, v ktorom má právnická osoba bydlisko.
- (21) Ak sa osvedčenie k príkazu na konfiškáciu týkajúce sa peňažnej sumy zasiela do viac ako jedného vykonávajúceho štátu, vydávajúci štát by sa mal usilovať o to, aby nebol konfiškovaný majetok vo vyššej ako potrebnej hodnote, aby celková hodnota nepresahovala maximálnu sumu. Na tento účel by vydávajúci orgán mal okrem iného i) v osvedčení k príkazu na konfiškáciu uviesť hodnotu majetku v jednotlivých vykonávajúcich štátoch, ak je známa, aby ju mohli vykonávajúce orgány zohľadniť; ii) udržiavať potrebné kontakty a dialóg s vykonávajúcimi orgánmi o majetku, ktorý sa má skonfiškovať; a iii) informovať príslušné vykonávajúce orgány hneď, ako zistí, že existuje riziko, že by mohlo dôjsť ku konfiškácii nad maximálnu sumu. Ak je to vhodné, Eurojust by mohol v rámci svojich právomocí vykonávať úlohu koordinátora, aby sa predišlo nadmernej konfiškácii.

- (22) Vykonávajúci orgán by mal uznať príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu a prijať opatrenia potrebné na jeho vykonanie. Rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa malo prijať a zaistenie alebo konfiškácia by sa mali vykonať rovnako rýchlo a prioritne ako v podobných vnútroštátnych prípadoch. Lehoty, ktoré by sa mali vypočítavať v súlade s nariadením (ES) č. 1182/71,¹⁴ by sa mali stanoviť v príkaze s cieľom zabezpečiť rýchle a účinné prijatie rozhodnutia a vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu. Pokiaľ ide o príkazy na zaistenie, vykonávajúci orgán by mal najneskôr do 48 hodín od prijatia rozhodnutia o uznaní a vykonaní takéhoto príkazu začať prijímať opatrenia potrebné na výkon rozhodnutia.
- (23, 24) (vypúšťa sa)
- (25) Pri vykonaní príkazu na zaistenie by vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán mali náležite zohľadniť dôvernú povahu vyšetrovania. Vykonávajúci orgán by mal najmä zaručiť dôvernú skutočnosť a podstaty príkazu na zaistenie.
- (26) Uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov než tých, ktoré sú stanovené v tomto nariadení. Vykonávajúci orgán by mal mať najmä možnosť neuznať a nevykonať príkaz na konfiškáciu na základe zásady *ne bis in idem*, na základe práv akejkoľvek zainteresovanej strany alebo na základe práva byť prítomný na súdnom konaní.

¹⁴ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (26a) Mal by existovať dôvod neuznania príkazov na konfiškáciu založený na skutočnosti, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu súvisiaceho s konečným odsudzujúcim rozsudkom. Tento dôvod neuznania sa vzťahuje len na konania, ktoré vedú k vydaniu príkazov na konfiškáciu súvisiacich s konečným odsudzujúcim rozsudkom, a nevzťahuje sa na konania, ktoré vedú k vydaniu príkazov na konfiškáciu, ktoré sa nezakladajú na odsudzujúcom rozsudku. Na to, aby bolo možné uplatniť tento dôvod neuznania, by však malo byť potrebné, aby sa uskutočnilo aspoň jedno alebo viaceré pojednávania. Tento dôvod neuznania nemožno uplatniť, ak sa v príslušných vnútroštátnych procesných pravidlách neustanovuje uskutočnenie pojednávania. Takéto vnútroštátne pravidlá by mali byť v súlade s chartou a EDLP, predovšetkým v súvislosti s právom na spravodlivý proces. O takýto prípad ide napríklad vtedy, keď sa konanie vedie zjednodušeným spôsobom úplne alebo sčasti písomne, alebo v prípade konania, pre ktoré sa neustanovuje uskutočnenie pojednávania.
- (26b) Iba za výnimočných okolností by malo byť možné neuzať alebo nevykonať príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, ak by takéto uznanie alebo vykonanie vykonávajúcemu štátu bránilo v uplatňovaní jeho ústavných pravidiel týkajúcich sa slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách.
- (27) Pred rozhodnutím o neuznaní a nevykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu z dôvodu neuznania alebo z dôvodu nevykonania by sa vykonávajúci orgán mal poradiť s vydávajúcim orgánom s cieľom získať akékoľvek potrebné doplňujúce informácie.
- (27a) Vydávajúci orgán by mal pri skúmaní žiadosti vydávajúceho orgánu o časové ohraňenie obdobia, počas ktorého má byť majetok zaistený, zohľadniť všetky okolnosti prípadu, najmä či by dlhšie trvanie príkazu na zaistenie mohlo spôsobiť neodôvodnenú škodu vo vykonávajúcom štáte. Vykonávajúci orgán sa nabáda, aby sa pred preložením formálnej žiadosti poradil s vydávajúcim orgánom.
- (27b) Vydávajúci orgán by mal informovať vykonávajúci orgán, keď orgán vydávajúceho štátu dostane peňažnú sumu, ktorú v súvislosti s príkazom na konfiškáciu zaplatila dotknutá osoba, pričom platí, že vykonávajúci štát musí byť informovaný len vtedy, keď má suma platby v súvislosti s príkazom vplyv na sumu, ktorá sa má skonfiškovať na základe príkazu.

- (28) Vykonávajúci orgán by mal mať možnosť odložiť vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, a to najmä v prípade, ak by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie. Ihneď ako zanikne dôvod odkladu, vykonávajúci orgán by mal prijať potrebné opatrenia na vykonanie príkazu.
- (28a) Po vykonaní príkazu na zaistenie a po rozhodnutí o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu by mal vykonávajúci orgán podľa možnosti o takomto výkone alebo rozhodnutí informovať dotknuté osoby, ak sú mu známe. To znamená, že vykonávajúci orgán by mal vynaložiť všetko primerané úsilie na to, aby zistil, kto sú dotknuté osoby, overil, či ich možno kontaktovať, a informoval ich o vykonaní príkazu na zaistenie alebo o rozhodnutí uznať a vykonať príkaz na konfiškáciu. Pri plnení tejto povinnosti by vykonávajúci orgán mohol požiadať vydávajúci orgán o pomoc, napríklad ak je zrejmé, že dotknutá osoba má pobyť vo vydávajúcom štáte. Povinnosťou vykonávajúceho orgánu poskytnúť informácie dotknutým osobám vyplývajúcou z tohto nariadenia nie je dotknutá žiadna povinnosť vydávajúceho orgánu informovať osoby podľa práva vydávajúceho štátu, napríklad o vydaní príkazu na zaistenie alebo o opravných prostriedkoch podľa práva vydávajúceho štátu.
- (28b) Na účely zaistenia primeranej správy zaisteného majetku má vykonávajúci orgán možnosť podľa potreby predať alebo previesť majetok v súlade s článkom 10 smernice 2014/42/EÚ, najmä ak je majetok zaistený počas značne dlhého obdobia.
- (29) Vydávajúci orgán by mal byť bezodkladne informovaný, ak príkaz nemožno vykonať. Takáto nemožnosť môže byť spôsobená tým, že majetok už bol skonfiškovaný, stratil sa, bol zničený, nemožno ho nájsť na mieste určenom vydávajúcim orgánom, alebo preto, že takéto miesto nebolo dostatočne presne určené napriek konzultáciám medzi vykonávajúcim orgánom a vydávajúcim orgánom. Za takýchto okolností nebude vykonávajúci orgán povinný príkaz na zaistenie vykonať.

- (29a) Keď podľa kogentných ustanovení právneho poriadku vykonávajúceho štátu nie je vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu právne možné, vykonávajúcí orgán by mal kontaktovať vydávajúcí orgán s cieľom rokovať o situácii a nájsť riešenie. Takýmto riešením by mohlo byť späťvzatie dotknutého príkazu vydávajúcim orgánom.
- (29b) Bezodkladne po vykonaní príkazu na konfiškáciu by mal vykonávajúcí orgán informovať vydávajúcí orgán o výsledku vykonania. Ak je to možné, vykonávajúcí orgán by mal pri tejto príležitosti informovať vydávajúcí orgán aj o peňažnej sume alebo hodnote majetku, ktoré boli skonfiškované, a o iných skutočnostiach, ktoré považuje za relevantné.
- (30) Vykonávanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu by sa malo spravovať právnym poriadkom vykonávajúceho členského štátu a iba jeho orgány by mali byť príslušné rozhodovať o postupoch jeho vykonania.
- (31) Správne praktické vykonávanie nariadenia predpokladá úzku komunikáciu medzi príslušnými zúčastnenými vnútroštátnymi orgánmi najmä v prípadoch súčasného výkonu príkazu na konfiškáciu vo viac ako jednom členskom štáte. Príslušné vnútroštátne orgány by sa preto mali navzájom radiť vždy, keď je to potrebné.
- (32) V cezhraničných prípadoch by nemalo byť dotknuté právo obetí na kompenzáciu a reštitúciu. V rámci pravidiel o nakladaní so zaisteným a skonfiškovaným majetkom by mala byť uprednostnená kompenzácia pre obeť a reštitúcia majetku obeti. Pojem obeť treba vykladať v súlade s vnútroštátnym právom vydávajúceho štátu, v ktorom sa tiež môže ustanoviť, že právnická osoba sa môže považovať za obeť na účely tohto nariadenia. Týmto nariadením by nemali byť dotknuté pravidlá kompenzácie a reštitúcie majetku obetiam vo vnútroštátnych konaniach.

- (32a) Ak boli vykonávajúcemu orgánu doručené informácie o rozhodnutí vydanom vydávajúcim orgánom alebo inými príslušným justičným orgánom vydávajúceho štátu na účely reštitúcie zaisteného majetku obeti, mal by vykonávajúci orgán prijať potrebné opatrenia, aby sa daný majetok zaistil a čo najskôr reštituoval obeti. Vykonávajúci orgán by mohol majetok previesť vydávajúcemu štátu, aby ho tento mohol reštituovať obeti, alebo ho pod podmienkou súhlasu vydávajúceho štátu reštituuje priamo obeti. Povinnosť reštituovať zaistený majetok obeti podlieha trom podmienkam: vlastnícke právo obeť k majetku by nemalo byť spochybnené, teda by malo byť akceptované, že obeť je oprávneným vlastníkom majetku a neexistujú žiadne opodstatnené nároky, ktoré by to spochybňovali; majetok nie je potrebný ako dôkaz v trestnom konaní vo vykonávajúcom štáte; a nie sú tým dotknuté práva dotknutých osôb, najmä dobromyseľných tretích osôb. Vykonávajúci orgán by mal zaistený majetok reštituovať obeti, len ak sú splnené uvedené podmienky. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že uvedené podmienky nie sú splnené, mal by sa poradiť s vydávajúcim orgánom, napríklad požiadať o akékoľvek doplňujúce informácie a prediskutovať situáciu s cieľom nájsť riešenie. Ak nemožno nájsť riešenie, vykonávajúci orgán by mohol rozhodnúť, že zaistený majetok obeti nereštituuje.
- (33) Členské štáty by nemali mať možnosť navzájom si nárokovať náhradu nákladov vyplývajúcich z uplatňovania tohto nariadenia. Ak však vykonávajúcemu členskému štátu vzniknú vysoké alebo mimoriadne vysoké náklady, napríklad z dôvodu, že majetok bol zaistený po počas dlhého obdobia, vydávajúci orgán by mal vziať do úvahy návrh vykonávajúceho orgánu, aby sa na nákladoch podieľal.
- (34) [vypúšťa sa]

- (35) S cieľom umožniť v budúcnosti čo najrýchlejšie riešenie zistených problémov týkajúcich sa obsahu osvedčenia a tlačíva uvedených v prílohách I a II k tomuto nariadeniu, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny tohto osvedčenia a tlačíva. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (36) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je vzájomné uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu, nemožno dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 ZEÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (37) Pokiaľ ide o zaistenie dôkazov, ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV už nahradila smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ¹⁵. Pokiaľ ide o zaistenie na účely následnej konfiškácie majetku, ustanovenia rámcového rozhodnutia 2003/577/SVV by sa mali nahradiť týmto nariadením medzi členskými štátmi, ktoré sú ním viazané. Ustanovenia týkajúce sa zaistenia dôkazov a ustanovenia týkajúce sa zaistenia na účely následnej konfiškácie by sa mali zosúladiť. Toto nariadenie by malo nahradiť aj rámcové rozhodnutie 2006/783/SVV medzi členskými štátmi, ktoré sú ním viazané.

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (37a) **Právna forma tohto legislatívneho aktu by nemala predstavovať precedens pre budúce akty Únie v oblasti vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí v trestných veciach. Voľba právnej formy budúcich aktov by sa mala v jednotlivých prípadoch dôsledne zväžiť a okrem iného by sa pri nej mala zohľadniť účinnosť aktu a zásady proporcionality a subsidiarity.**
- (38) V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (38a) V súlade s článkami 1 a 2 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (39) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá, podľa ktorých členský štát uzná a vykoná na svojom území príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vydaný iným členským štátom v rámci konania v trestných veciach.
2. Týmto nariadením sa nemení povinnosť rešpektovať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 ZEÚ.
3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na príkazy na zaistenie a príkazy na konfiškáciu vydané v rámci konaní v občianskych a správnych veciach.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1) „príkaz na zaistenie“ je rozhodnutie, ktoré vydal alebo overil vydávajúci orgán uvedený v bode 8, aby sa na účely konfiškácie majetku predbežne zabránilo jeho zničeniu, premene, presunu, prevodu alebo nakladaniu s ním;
- 2) „príkaz na konfiškáciu“ je konečný trest alebo opatrenie uložené súdom po konaní v súvislosti s trestným činom, ktorého dôsledkom je konečné odňatie majetku fyzickej alebo právnickej osoby;
- 3) „majetok“ je majetok akéhokoľvek druhu bez ohľadu na to, či je hmotný alebo nehmotný, hnutel'ný alebo nehnuteľný, ako aj právne listiny alebo nástroje, ktoré potvrdzujú vlastnícke alebo iné právo k tomuto majetku, o ktorom sa vydávajúci orgán domnieva, že:
 - a) predstavuje príjmy z trestného činu alebo zodpovedá hodnote takýchto príjmov, či už úplnej alebo čiastočnej;
 - b) predstavuje prostriedky páchania takéhoto trestného činu alebo hodnotu takýchto prostriedkov;
 - c) podlieha konfiškácii v dôsledku uplatnenia akýchkoľvek právomocí na konfiškáciu vo vydávajúcom štáte uvedených v smernici 2014/42/EÚ alebo
 - d) podlieha konfiškácii podľa iných ustanovení týkajúcich sa právomocí na konfiškáciu bez konečného odsudzujúceho rozsudku podľa právneho poriadku vydávajúceho štátu po konaní v súvislosti s trestným činom;
- 4) „príjmy“ sú akýkoľvek hospodársky prospech pochádzajúci priamo alebo nepriamo z trestnej činnosti; môžu pozostávať z majetku v akejkol'vek podobe a zahŕňajú všetky následné opätovné investície alebo premenu priamych príjmov a akýkoľvek majetkový prospech;

- 5) „prostriedky“ sú akýkoľvek majetok, ktorý bol akýmkoľvek spôsobom, celkom alebo sčasti, použitý alebo určený na spáchanie trestného činu;
- 6) „vydávajúci štát“ je členský štát, v ktorom bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu;
- 7) „vykonávajúci štát“ je členský štát, do ktorého bol zaslaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu na účely uznania a vykonania;
- 8) „vydávajúci orgán“ je:
 - a) v prípade príkazu na zaistenie:
 - i) sudca, súd alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci, alebo
 - ii) akýkoľvek iný príslušný orgán, ktorý za vydávajúci orgán určí vydávajúci štát a ktorý má v trestných veciach právomoc vydať príkaz na zaistenie majetku alebo vykonať príkaz na zaistenie v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom. Okrem toho pred tým, ako sa príkaz na zaistenie zašle vykonávajúcemu orgánu, ho po preskúmaní, či spĺňa podmienky na vydanie takéhoto príkazu podľa tohto nariadenia, overí sudca, súd alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte. Ak príkaz overil takýto orgán, možno na účely zaslania príkazu aj tento orgán považovať za vydávajúci orgán;
 - b) v prípade príkazu na konfiškáciu: orgán, ktorý určí vydávajúci štát a ktorý je v trestných veciach príslušný vykonať príkaz na konfiškáciu vydaný súdom v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom;

- 9) „vykonávajúci orgán“ je orgán, ktorý je príslušný uznať príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu a zabezpečiť jeho vykonanie v súlade s týmto nariadením a postupmi vzťahujúcimi sa na zaistenie a konfiškáciu majetku podľa vnútroštátneho právneho poriadku. Takéto postupy si môžu vyžadovať, aby súd zaregistroval príkaz a povolil jeho vykonanie. V takom prípade vykonávajúci orgán zahŕňa tiež orgán, ktorý je príslušný požiadať o takúto registráciu súdom a takéto povolenie súdu;
- 10) „dotknutá osoba“ je osoba, proti ktorej bol vydaný príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu, alebo osoba, ktorá vlastní majetok, na ktorý sa taký príkaz vzťahuje, ako aj akékoľvek tretie osoby, ktorých práva k takému majetku sú takým príkazom priamo dotknuté podľa vnútroštátneho právneho poriadku vykonávajúceho štátu.

Článok 3

Trestné činy

1. Príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu sa vykoná bez overenia obojstrannej trestnosti činov, ktoré viedli k vydaniu takého príkazu, ak tieto činy predstavujú podľa právneho poriadku vydávajúceho štátu jeden alebo viacero z týchto trestných činov a trestajú sa vo vydávajúcom štáte odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky:
 - 1) účasť na zločinnom spolčení,
 - 2) terorizmus,
 - 3) obchodovanie s ľuďmi,
 - 4) sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
 - 5) nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
 - 6) nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
 - 7) korupcia,
 - 8) podvod a iné trestné činy vymedzené v smernici (EÚ) 2017/1371 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva,¹⁶

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2017/1371/EÚ z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

- 9) podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskej únie podľa Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995,¹⁷
- 10) legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- 11) falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- 12) počítačová kriminalita,
- 13) trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
- 14) uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- 15) vražda alebo závažné ublíženie na zdraví,
- 16) nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- 17) únos, obmedzovanie osobnej slobody alebo branie rukojemníka,
- 18) rasizmus a xenofóbia,
- 19) organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- 20) nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- 21) podvodné konanie,

¹⁷ Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 49).

- 22) vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- 23) falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,
- 24) falšovanie administratívnych dokumentov a nezákonné obchodovanie s nimi,
- 25) podvody a falšovanie bezhotovostných platobných prostriedkov,
- 26) nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- 27) nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- 28) obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- 29) znásilnenie,
- 30) podpaľáčstvo,
- 31) trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- 32) nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- 33) sabotáž.

2. V prípade iných trestných činov, než sú činy uvedené v odseku 1, môže vykonávajúci štát podmieniť uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu tým, aby činy, ktoré viedli k vydaniu príkazu na zaistenie alebo konfiškáciu, boli trestnými činmi podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu, a to bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo na to, ako sú opísané v právnom poriadku vydávajúceho štátu.

KAPITOLA II

ZASIELANIE, UZNÁVANIE A VYKONÁVANIE PRÍKAZOV NA KONFIŠKÁCIU

Článok 4 (vypúšťa sa)

Článok 5

Zasielanie príkazov na zaistenie

1. Príkaz na zaistenie sa zasiela prostredníctvom osvedčenia k príkazu na zaistenie. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie uvedené v článku 7 priamo vykonávajúcemu orgánu, prípadne ústrednému orgánu uvedenému v článku 27 ods. 2 akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť jeho pravosť.
2. Členské štáty môžu vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na zaistenie na účely uznania a výkonu príkazu na zaistenie, musí vydávajúci orgán spolu s osvedčením k príkazu na zaistenie zaslať pôvodný príkaz na zaistenie alebo jeho overenú kópiu. Preložiť sa musí len osvedčenie k príkazu na zaistenie podľa článku 7 ods. 2.
- 2a. Členské štáty môžu vyhlásenie uvedené v odseku 2 predložiť pri prijatí tohto nariadenia alebo kedykoľvek potom. Členské štáty môžu vziať takéto vyhlásenie kedykoľvek späť. Členské štáty informujú Komisiu, keď takéto vyhlásenie predložia alebo vezmú späť. Komisia doručené informácie sprístupní všetkým členským štátom a Európskej justičnej sieti podľa rozhodnutia Rady 2008/976/SVV.

3. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie, ktorý sa týka peňažnej sumy, členskému štátu, o ktorom sa vydávajúci orgán opodstatnene domnieva, že je štátom, v ktorom má osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, majetok alebo príjem.
4. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na zaistenie, ktorý sa týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, členskému štátu, o ktorom sa vydávajúci orgán opodstatnene domnieva, že sa v ňom nachádza majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie.
5. Osvedčenie k príkazu na zaistenie uvedené v odseku 1:
 - a) má pripojený príkaz na konfiškáciu zaslaný v súlade s článkom 17 alebo
 - b) obsahuje pokyn, že majetok má zostať zaistený vo vykonávajúcom štáte, pokiaľ nebude zaslaný a vykonaný príkaz na konfiškáciu v súlade s článkom 17; v takom prípade vydávajúci orgán uvedenie v osvedčení k príkazu na zaistenie uvedenom v článku 7 predpokladaný dátum tohto zaslania.
6. Ak má vydávajúci orgán informácie o akejkoľvek osobe, ktorá je dotknutá príkazom na zaistenie, informuje vykonávajúci orgán. Na základe žiadosti vydávajúci orgán tiež informuje vykonávajúci orgán o akejkoľvek informácii týkajúcej sa akéhokoľvek nároku, ktorý môže mať dotknutá osoba k danému majetku, a to vrátane akýchkoľvek informácií na identifikáciu takejto osoby.
7. Ak napriek informáciám sprístupneným podľa článku 27 ods. 3 nie je príslušný vykonávajúci orgán známy, vydávajúci orgán vykoná všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení cez kontaktné miesta EJM, aby získal informácie o tom, ktorý orgán je príslušný uznať a vykonať príkaz na zaistenie.

8. Ak orgán, ktorému bol doručený príkaz na zaistenie, nemá právomoc uznať ho alebo prijať opatrenia potrebné na jeho vykonanie, bezodkladne zašle príkaz na zaistenie príslušnému vykonávajúcemu orgánu vo svojom členskom štáte a informuje o tom vydávajúci orgán.

Článok 6

Zasielanie príkazu na zaistenie jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom

1. Osvedčenie k príkazu na zaistenie možno podľa článku 5 zaslať vždy iba jednému vykonávajúcemu štátu s výnimkou prípadov, keď sú splnené podmienky stanovené v odseku 2 alebo 3.
2. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa príkaz na zaistenie týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, možno osvedčenie k príkazu na zaistenie súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak:
 - a) vydávajúci orgán sa opodstatnene domnieva, že rôzne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch, alebo
 - b) zaistenie konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na zaistenie, by si vyžadovalo vykonanie krokov vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte.
3. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa príkaz na zaistenie týka peňažnej sumy, možno osvedčenie k príkazu na zaistenie súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak príslušný vydávajúci orgán usúdi, že je tak obzvlášť potrebné urobiť, najmä ak odhadovaná hodnota majetku, ktorý možno zaistiť vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na získanie celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz na zaistenie.

Článok 7

Štandardné osvedčenie k príkazu na zaistenie

1. Vydávajúci orgán vyplní osvedčenie k príkazu na zaistenie uvedené v prílohe I, podpíše ho a osvedčí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. Vydávajúci orgán preloží osvedčenie k príkazu na zaistenie do úradného jazyka vykonávajúceho štátu alebo do ktoréhokolvek iného jazyka, o ktorom vykonávajúci štát v súlade s odsekom 3 uviedol, že ho bude akceptovať.
3. Ktorýkoľvek členský štát môže kedykoľvek uviesť vo vyhlásení predloženom Komisii, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých úradných jazykov Únie.

Článok 8

Uznávanie a vykonávanie príkazov na zaistenie

Vykonávajúci orgán uzná príkaz na zaistenie zaslaný v súlade s článkom 5 a prijme opatrenia potrebné na jeho vykonanie rovnako rýchlo a prioritne ako v prípade vnútroštátneho príkazu na zaistenie, pokiaľ tento orgán nerozhodne o uplatnení niektorého z dôvodov neuznania a nevykonania, ktoré sú stanovené v článku 9, alebo niektorého z dôvodov odkladu, ktoré sú stanovené v článku 11.

Článok 9

Dôvody neuznania a nevykonania príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán môže rozhodnúť o neuznaní a nevykonaní príkazu na zaistenie iba ak:
 - a) vykonanie príkazu na zaistenie by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;
 - b) podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu existuje imunita alebo výsada, ktorá by bránila zaisteniu dotknutého majetku, alebo existujú pravidlá určenia alebo obmedzenia trestnej zodpovednosti, ktoré sa týkajú slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách, ktoré bránia vykonaniu príkazu;
 - c) osvedčenie stanovené v článku 7 je neúplné alebo zjavne nesprávne vyplnené a nebolo vyplnené po porade v súlade s odsekom 2 tohto článku;
 - d) príkaz je založený na trestnom čine spáchanom úplne alebo sčasti mimo územia vydávajúceho štátu a úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho štátu a skutok, pre ktorý sa príkaz vydal, nie je trestným činom vo vykonávajúcom štáte;
 - e) v prípade uvedenom v článku 3 ods. 2, skutok, ktorý viedol k vydaniu príkazu, nepredstavuje trestný čin podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu; v prípadoch, ktoré sa týkajú právnych predpisov v oblasti daní alebo poplatkov, ciel a devíz, sa však vykonanie príkazu na zaistenie nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny poriadok vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký druh ustanovení týkajúcich sa daní a poplatkov alebo rovnaký druh právnych predpisov v oblasti ciel a devíz ako právny poriadok vydávajúceho štátu.

2. Skôr ako vykonávajúci orgán rozhodne v prípadoch uvedených v odseku 1 o úplnom alebo čiastočnom neuznaní alebo nevykonaní príkazu na zaistenie, poradí sa akýmkoľvek vhodným spôsobom s vydávajúcim orgánom a v prípade potreby požiada vydávajúci orgán o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.
3. Ak vykonávajúci orgán uznal príkaz na zaistenie, ale sa pri jeho vykonaní dozvie o existencii niektorého z dôvodov neuznania alebo nevykonania, bezodkladne akýmkoľvek vhodnými prostriedkami kontaktuje vydávajúci orgán s cieľom prerokovať prijatie vhodných opatrení. Na základe toho môže vydávajúci orgán rozhodnúť, že vezme príkaz na zaistenie späť. Ak sa po takejto porade nedosiahne žiadne riešenie, môže vykonávajúci orgán rozhodnúť o zastavení výkonu príkazu na zaistenie.

Článok 10

Lehoty na uznanie a vykonanie príkazov na zaistenie

1. Po doručení osvedčenia k príkazu na zaistenie prijme vykonávajúci orgán rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie a vykoná toto rozhodnutie bezodkladne a rovnako rýchlo a prioritne ako v podobnom vnútroštátnom prípade.
2. Ak vydávajúci orgán v osvedčení k príkazu na zaistenie uviedol, že zaist'ovacie opatrenie sa má vykonať v určitý deň, vykonávajúci orgán to podľa možnosti v plnej miere zohľadní.
3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 5, ak vydávajúci orgán v osvedčení k príkazu na zaistenie uviedol, že je potrebné bezodkladné zaistenie, pretože existujú legitímne dôvody domnievať sa, že dotknutý majetok bude čoskoro presunutý alebo zničený, vykonávajúci orgán rozhodne o uznaní príkazu na zaistenie najneskôr do 48 hodín od jeho doručenia vykonávajúcemu orgánu. Vykonávajúci orgán prijme konkrétne opatrenia potrebné na vykonanie príkazu najneskôr do 48 hodín od prijatia takéhoto rozhodnutia.
4. Vykonávajúci orgán oznámi rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie vydávajúcemu orgánu bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.
5. Ak v konkrétnom prípade nemožno dodržať lehotu stanovenú v odseku 3, vykonávajúci orgán to bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom oznámi vydávajúcemu orgánu, pričom uvedie dôvody odkladu a poradí sa s vydávajúcim orgánom o vhodnom čase na vykonanie príkazu na zaistenie. Uplynutie lehôt nezavaruje vykonávajúci orgán povinnosti bezodkladne prijať rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na zaistenie a vykonať ho.

Odklad vykonania príkazov na zaistenie

1. Vykonávajúci orgán môže odložiť vykonanie príkazu na zaistenie zaslaného v súlade s článkom 5, ak:
 - a) by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým to vykonávajúci orgán považuje za vhodné;
 - b) majetok je už predmetom existujúceho príkazu na zaistenie; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým takýto existujúci príkaz nebude vzatý späť; alebo
 - c) majetok je už predmetom existujúceho príkazu na zaistenie vydaného v inom konaní vo vykonávajúcim štáte; v takom prípade možno vykonanie príkazu na zaistenie odložiť dovtedy, kým takýto existujúci príkaz nebude vzatý späť. Toto písmeno sa však uplatní len vtedy, ak by mal takýto existujúci príkaz prednosť pred následnými vnútroštátnymi príkazmi na zaistenie podľa vnútroštátneho právneho poriadku.
2. Vykonávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, bezodkladne informuje vydávajúci orgán o odklade vykonania príkazu, pričom uvedie dôvody odkladu a, ak je to možné, očakávané trvanie odkladu. Ihneď ako zanikne dôvod odkladu, vykonávajúci orgán bezodkladne prijme opatrenia potrebné na vykonanie príkazu a informuje o tom vydávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 12

Ochrana dôverných informácií

1. Vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán počas vykonávania príkazu na zaistenie náležite zohľadnia dôvernú povahu vyšetrovania.
2. Vykonávajúci orgán v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom zaručí dôvernosť skutočností a podstaty príkazu na zaistenie s výnimkou rozsahu potrebného na jeho vykonanie.
3. Na účely ochrany prebiehajúcich vyšetrovaní môže vydávajúci orgán požiadať vykonávajúci orgán, aby zachovával v súvislosti s vykonávaním príkazu na zaistenie dôvernosť.
4. Ak vykonávajúci orgán nemôže dodržať povinnosti týkajúce sa dôvernosti stanovené v tomto článku, informuje o tom vydávajúci orgán bezodkladne a, ak je to možné, pred vykonaním príkazu na zaistenie.

Článok 13

(presunutý do nového článku 32a)

Článok 14

Trvanie príkazov na zaistenie

1. Majetok zostane zaistený vo vykonávajúcom štáte až dovtedy, kým príslušný orgán tohto štátu definitívne neodpovie na príkaz na konfiškáciu zaslaný v súlade s článkom 17 alebo kým vydávajúcí orgán neinformuje vykonávajúcí orgán o akomkoľvek rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého sa príkaz v súlade s článkom 30 ods. 1 stane nevykonateľným alebo je vzatý späť.
2. Vykonávajúcí orgán môže pri zohľadnení okolností prípadu predložiť vydávajúcemu orgánu odôvodnenú žiadosť o časové ohraničenie obdobia, počas ktorého má byť majetok zaistený. Pri skúmaní takejto žiadosti zohľadní vydávajúcí orgán všetky záujmy vrátane záujmov vykonávajúceho orgánu. Vydávajúcí orgán odpovie na žiadosť čo najskôr. Ak vydávajúcí orgán nesúhlasí s časovým ohraničením, o dôvodoch informuje vykonávajúcí orgán. V takom prípade zostane majetok zaistený v súlade odsekom 1. Ak vydávajúcí orgán neodpovie do šiestich týždňov od doručenia žiadosti, vykonávajúcí orgán nie je povinný príkaz na zaistenie vykonať.

Článok 15

Nemožnosť vykonať príkaz na zaistenie

1. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že príkaz na zaistenie nie je možné vykonať, bezodkladne o tom informuje vydávajúci orgán.
2. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán sa pred informovaním vydávajúceho orgánu podľa odseku 1 bezodkladne poradí s vydávajúcim orgánom s cieľom nájsť riešenie.
3. Nevykonanie príkazu na zaistenie podľa tohto článku je odôvodnené, len ak majetok:
 - a) bol už skonfiškovaný;
 - b) stratil sa;
 - c) bol zničený;
 - d) nemožno ho nájsť na mieste určenom v osvedčení k príkazu na zaistenie;
 - e) nemožno ho nájsť, pretože miesto, kde sa má majetok nachádzať, nebolo uvedené dostatočne presne, a to napriek porade podľa odseku 2.
4. Pokiaľ ide o prípady uvedené v odseku 3 písm. b), d) a e), ak vykonávajúci orgán následne získa informácie, ktoré mu umožnia zistiť miesto, kde sa majetok nachádza, príkaz na zaistenie vykoná bez toho, aby mu bolo zaslané nové osvedčenie k príkazu na zaistenie, pokiaľ vykonávajúci orgán pred vykonaním príkazu na zaistenie u vydávajúceho orgánu overil, že daný príkaz na zaistenie je stále platný.
5. Bez ohľadu na odsek 3, ak vydávajúci orgán uviedol, že možno zaistiť majetok zodpovedajúcej hodnoty, nevykonanie príkazu na zaistenie podľa tohto článku je odôvodnené, ak existuje niektorá zo skutočností uvedených v odseku 3 a neexistuje žiaden majetok zodpovedajúcej hodnoty, ktorý možno skonfiškovať.

Článok 16

Podávanie správ

Vykonávajúci orgán podá vydávajúcemu orgánu správu o vykonaní príkazu na zaistenie vrátane opisu zaisteného majetku, prípadne aj s odhadom jeho hodnoty. Takáto správa sa podá akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, bezodkladne po tom, ako bol vykonávajúci orgán informovaný o vykonaní príkazu na zaistenie.

KAPITOLA III

ZASIELANIE, UZNÁVANIE A VYKONÁVANIE PRÍKAZOV NA KONFIŠKÁCIU

Článok 17

Zasielanie príkazov na konfiškáciu

1. Príkaz na konfiškáciu sa zasiela prostredníctvom osvedčenia k príkazu na konfiškáciu. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie o konfiškácii uvedené v článku 20 priamo vykonávajúcemu orgánu, prípadne ústrednému orgánu uvedenému v článku 27 ods. 2 akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, za podmienok, ktoré vykonávajúcemu orgánu umožnia potvrdiť jeho pravosť.
2. Členské štáty môžu vydať vyhlásenie, v ktorom uvedú, že keď sa im zasiela osvedčenie k príkazu na konfiškáciu na účely uznania a výkonu príkazu na konfiškáciu, musí vydávajúci orgán spolu s osvedčením k príkazu na konfiškáciu zaslať pôvodný príkaz na konfiškáciu alebo jeho overenú kópiu. Preložiť sa musí len osvedčenie k príkazu na konfiškáciu podľa článku 20 ods. 2.
- 2a. Členské štáty môžu vyhlásenie uvedené v odseku 2 predložiť pri prijatí tohto nariadenia alebo kedykoľvek potom. Členské štáty môžu vziať takéto vyhlásenie kedykoľvek späť. Členské štáty informujú Komisiu, keď takéto vyhlásenie predložia alebo vezmú späť. Komisia sprístupní doručené informácie všetkým členským štátom a Európskej justičnej sieti.
3. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, ktorý sa týka peňažnej sumy, členskému štátu, o ktorom sa vydávajúci orgán opodstatnene domnieva, že je štátom, v ktorom má osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, majetok alebo príjem.

4. Vydávajúci orgán zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, ktorý sa týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, členskému štátu, o ktorom sa vydávajúci orgán opodstatnene domnieva, že sa v ňom nachádza majetok, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu.
5. Ak napriek informáciám sprístupneným podľa článku 27 ods. 3 nie je príslušný vykonávajúci orgán známy, vydávajúci orgán vykoná všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení cez kontaktné miesta EJM, aby získal informácie o tom, ktorý orgán je príslušný uznať a vykonať príkaz na konfiškáciu.
6. Ak orgán vo vykonávajúcim štáte, ktorému bolo doručené osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, nie je príslušný uznať ho alebo prijať opatrenia potrebné na jeho vykonanie, bezodkladne zašle osvedčenie k príkazu na konfiškáciu príslušnému vykonávajúcemu orgánu vo svojom členskom štáte a informuje o tom vydávajúci orgán.

Článok 18

Zasielanie príkazu na konfiškáciu jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom

1. Osvedčenie k príkazu na konfiškáciu možno podľa článku 17 zaslať vždy iba jednému vykonávajúcemu štátu s výnimkou prípadov, keď sú splnené podmienky stanovené v odseku 2 alebo 3.
2. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa príkaz na konfiškáciu týka konkrétnych vecí tvoriacich súčasť majetku, možno osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak:
 - a) vydávajúci orgán sa opodstatnene domnieva, že rôzne veci tvoriace súčasť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch, alebo
 - b) konfiškácia konkrétnej časti majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, zahŕňa konanie vo viac ako jednom vykonávajúcom štáte.
3. Bez ohľadu na odsek 1, ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy, možno osvedčenie k príkazu na konfiškáciu súčasne zaslať viac ako jednému vykonávajúcemu štátu, ak príslušný vydávajúci orgán usúdi, že je tak obzvlášť potrebné urobiť, najmä ak:
 - a) dotknutý majetok nebol zaistený podľa tohto nariadenia alebo
 - b) hodnota majetku, ktorý možno skonfiškovať vo vydávajúcom štáte a v ktoromkoľvek vykonávajúcom štáte, pravdepodobne nestačí na získanie celej sumy, na ktorú sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu.

Dôsledky zaslania príkazov na konfiškáciu

1. Zaslanie príkazu na konfiškáciu prostredníctvom osvedčenia jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom v súlade s článkami 17 a 18 neobmedzuje právo vydávajúceho štátu, aby príkaz vykonal sám.
2. Ak sa príkaz na konfiškáciu týkajúci sa peňažnej sumy zasiela jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom, celková hodnota získaná z jeho vykonania nesmie presiahnuť maximálnu sumu uvedenú v príkaze na konfiškáciu.
3. Vydávajúci orgán bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, informuje vykonávajúci orgán, ak:
 - a) sa domnieva, že existuje riziko, že sa v rámci vykonania môže získať suma prekračujúca maximálnu sumu, a to najmä na základe informácií od vykonávajúceho orgánu podľa článku 24 ods. 1 písm. b);
 - b) celý príkaz na konfiškáciu alebo jeho časť bol vykonaný vo vydávajúcom štáte alebo v inom vykonávajúcom štáte, pričom sa uvedie suma, pre ktorú príkaz na konfiškáciu ešte nebol vykonaný;
 - c) po zaslaní osvedčenia k príkazu na konfiškáciu v súlade s článkom 17 orgán vydávajúceho štátu dostane peňažnú sumu, ktorú v súvislosti s príkazom na konfiškáciu zaplatila dotknutá osoba.

Ak sa uplatňuje písmeno a), vydávajúci orgán informuje čo najskôr vykonávajúci orgán o tom, či uvedené riziko pominulo.

Článok 20

Štandardné osvedčenie k príkazu na konfiškáciu

1. Vydávajúci orgán vyplní osvedčenie k príkazu na konfiškáciu uvedené v prílohe II, podpíše ho a osvedčí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. Vydávajúci orgán preloží osvedčenie k príkazu na konfiškáciu do úradného jazyka vykonávajúceho štátu alebo do ktoréhokolvek iného jazyka, o ktorom vykonávajúci štát v súlade s odsekom 3 uviedol, že ho bude akceptovať.
3. Ktorýkoľvek členský štát môže kedykoľvek uviesť vo vyhlásení predloženom Komisii, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých úradných jazykov Únie.

Článok 21

Uznávanie a vykonávanie príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán uzná príkaz na konfiškáciu zaslaný v súlade s článkom 17 a prijme opatrenia potrebné na jeho vykonanie rovnakým spôsobom, ako v prípade príkazu na konfiškáciu vydaného orgánom vykonávajúceho štátu, pokiaľ vykonávajúci orgán nerozhodne o uplatnení niektorého z dôvodov neuznania a nevykonania, ktoré sú stanovené v článku 22, alebo niektorého z dôvodov odkladu, ktoré sú stanovené v článku 24.
2. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka konkrétnej veci tvoriacej súčasť majetku, vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán sa môžu dohodnúť, ak to stanovuje právny poriadok vydávajúceho štátu, že konfiškácia vo vykonávajúcom štáte môže mať formu požiadavky na zaplatenie peňažnej sumy zodpovedajúcej hodnote majetku, ktorý by sa inak konfiškoval.

3. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej sumy, vykonávajúci orgán, ak platbu nedostane, vykoná príkaz na konfiškáciu v súlade s odsekom 1 na ktorejkoľvek časti majetku, ktorá je na tento účel dostupná. Ak je to potrebné, vykonávajúci orgán prepočíta peňažnú sumu, ktorá sa má skonfiškovať, do meny vykonávajúceho štátu výmenným kurzom zo dňa, keď bol príkaz na konfiškáciu vydaný. Na prepočítanie sa použije denný výmenný kurz eura uverejnený v sérii C Úradného vestníka Európskej únie.
4. Akákoľvek časť peňažnej sumy, ktorá sa na základe príkazu na konfiškáciu získa v ktoromkoľvek inom štáte než vykonávajúcim štátom, sa v plnom rozsahu odráta od sumy, ktorá sa má skonfiškovať vo vykonávajúcim štáte.
5. Ak vydávajúci orgán vydal príkaz na konfiškáciu, ale nevydal príkaz na zaistenie, konkrétne opatrenia stanovené v odseku 1 môžu zahŕňať rozhodnutie vykonávajúceho orgánu o zaistení dotknutého majetku z vlastného podnetu na účely následného vykonania príkazu na konfiškáciu. Vykonávajúci orgán v takom prípade bezodkladne informuje vydávajúci orgán, podľa možnosti pred zaistením dotknutého majetku.
6. Vykonávajúci orgán informuje bezodkladne po vykonaní príkazu vydávajúci orgán o výsledku vykonania príkazu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Dôvody neuznania a nevykonania príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán môže rozhodnúť o neuznaní a nevykonaní príkazov na konfiškáciu, iba ak:
 - a) vykonanie príkazu by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;
 - b) podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu existuje imunita alebo výsada, ktorá by bránila vykonaniu vnútroštátneho príkazu na konfiškáciu dotknutého majetku, alebo existujú pravidlá určenia alebo obmedzenia trestnej zodpovednosti, ktoré sa týkajú slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách, ktoré bránia vykonaniu príkazu;
 - c) osvedčenie k príkazu na konfiškáciu stanovené v článku 20 je neúplné alebo zjavne nesprávne vyplnené a nebolo vyplnené po porade v súlade s odsekom 2;
 - d) príkaz je založený na trestnom čine spáchanom úplne alebo sčasti mimo územia vydávajúceho štátu a úplne alebo sčasti na území vykonávajúceho štátu a skutok, pre ktorý sa príkaz vydal, nie je trestným činom vo vykonávajúcom štáte;
 - e) práva akejkoľvek dotknutej osoby podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu znemožňujú vykonanie príkazu, a to aj v prípade, keď táto nemožnosť vyplýva z uplatnenia opravných prostriedkov v súlade s článkom 33;
 - f) v prípade uvedenom v článku 3 ods. 2, skutok, na ktorom je príkaz založený, nepredstavuje trestný čin podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu; v prípadoch, ktoré sa týkajú právnych predpisov v oblasti daní alebo poplatkov, ciel a devíz, sa však vykonanie príkazu nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny poriadok vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký druh ustanovení týkajúcich sa daní a poplatkov alebo právnych predpisov v oblasti ciel a devíz ako právny poriadok vydávajúceho štátu;

g) podľa osvedčenia k príkazu na konfiškáciu uvedeného v článku 20 sa osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný, osobne nezúčastnila na súdnom konaní, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu súvisiaceho s konečným odsudzujúcim rozsudkom. Tento dôvod sa neuplatňuje, ak sa v osvedčení k príkazu na konfiškáciu uvádza, že osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom právnom poriadku vydávajúceho štátu:

- i) bola osobne včas predvolaná, a teda informovaná o stanovenom termíne a mieste súdneho konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu, alebo bola inými prostriedkami skutočne oficiálne informovaná o stanovenom termíne a mieste súdneho konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba vedela o plánovanom súdnom konaní a bola informovaná včas o tom, že takýto príkaz na konfiškáciu môže byť vydaný, ak sa nezúčastní súdneho konania;
- ii) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval, alebo
- iii) po tom, ako jej bol doručený príkaz na konfiškáciu a bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožňujú opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré by mohli viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:
 - výslovne uviedla, že proti príkazu na konfiškáciu nepodáva opravný prostriedok, alebo
 - nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty.

2. Skôr ako vykonávajúci orgán rozhodne v prípadoch uvedených v odseku 1 o úplnom alebo čiastočnom neuznaní alebo nevykonaní príkazu na konfiškáciu, poradí sa akýmkoľvek vhodným spôsobom s vydávajúcim orgánom a v prípade potreby požiada vydávajúci orgán o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.

3. Každé rozhodnutie o neuznaní a nevykonaní príkazu na konfiškáciu sa prijme bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, sa oznámi vydávajúcemu orgánu.

Článok 23

Lehoty na uznanie a vykonanie príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán rozhodne o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu čo najskôr a bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, najneskôr do 60 dní od doručenia osvedčenia k príkazu na konfiškáciu vykonávajúcemu orgánu.
2. Vykonávajúci orgán oznámi rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu vydávajúcemu orgánu bezodkladne a akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.
3. Pokiaľ neexistujú dôvody odkladu podľa článku 24, vykonávajúci orgán prijme konkrétne opatrenia na vykonanie príkazu na konfiškáciu bezodkladne a aspoň rovnako rýchlo a prioritne ako v prípade porovnateľného vnútroštátneho príkazu na konfiškáciu.
4. Ak v konkrétnom prípade nemožno dodržať lehotu stanovenú v odseku 1, vykonávajúci orgán to bezodkladne a oznámi vydávajúcemu orgánu, pričom uvedie dôvody odkladu a poradí sa s vydávajúcim orgánom o vhodnom čase na uznanie a vykonanie príkazu na konfiškáciu.
5. Uplynutie lehoty uvedenej v odseku 1 nezbavuje vykonávajúci orgán povinnosti bezodkladne prijať rozhodnutie o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu a vykonať ho.

Článok 24

Odklad uznania a vykonania príkazov na konfiškáciu

1. Vykonávajúci orgán môže odložiť uznanie alebo vykonanie príkazu na konfiškáciu zaslaného v súlade s článkom 17, ak:
 - a) by jeho vykonanie mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie; v takom prípade možno vykonanie príkazu na konfiškáciu odložiť dovtedy, kým to vykonávajúci orgán považuje za vhodné;
 - b) ak sa v prípade príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej sumy vykonávajúci orgán domnieva, že existuje riziko, že celková hodnota získaná z vykonania príkazu na konfiškáciu môže výrazne prekročiť sumu uvedenú v príkaze na konfiškáciu z dôvodu súčasného vykonania príkazu na konfiškáciu vo viac ako jednom členskom štáte;
 - c) v prípadoch, ak je už majetok predmetom prebiehajúceho konania o konfiškácii vo vykonávajúcom štáte; alebo
 - d) v prípadoch uplatnenia opravných prostriedkov uvedených v článku 33.
2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu prijme na čas odkladu uznania alebo vykonania príkazu na konfiškáciu všetky opatrenia, ktoré by prijal v podobnom vnútroštátnom prípade, aby predišiel tomu, že majetok už nebude dostupný na účely výkonu príkazu na konfiškáciu.
3. Vykonávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, bezodkladne informuje vydávajúci orgán o odklade vykonania príkazu, pričom uvedie dôvody odkladu a, ak je to možné, očakávané trvanie odkladu.

4. Ihneď ako zanikne dôvod odkladu, vykonávajúci orgán bezodkladne prijme opatrenia potrebné na vykonanie príkazu a informuje o tom vydávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 25

Nemožnosť vykonať príkaz na konfiškáciu

1. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že príkaz na konfiškáciu nie je možné vykonať, bezodkladne o tom informuje vydávajúci orgán.
2. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán sa pred informovaním vydávajúceho orgánu podľa odseku 1 bezodkladne poradí s vydávajúcim orgánom s cieľom nájsť riešenie, pričom sa zohľadnia aj možnosti stanovené v článku 21 ods. 2 alebo 3.
3. Nevykonanie príkazu na konfiškáciu podľa tohto článku je odôvodnené, len ak majetok:
 - a) bol už skonfiškovaný;
 - b) stratil sa;
 - c) bol zničený;
 - d) nemožno ho nájsť na mieste určenom v osvedčení k príkazu; alebo
 - e) nemožno ho nájsť, pretože miesto, kde sa má majetok nachádzať, nebolo uvedené dostatočne presne, a to napriek porade podľa odseku 2.

4. Pokiaľ ide o prípady uvedené v odseku 3 písm. b), d) a e), ak vykonávajúci orgán následne získa informácie, ktoré mu umožnia zistiť miesto, kde sa majetok nachádza, môže príkaz na konfiškáciu vykonať bez toho, aby mu bolo zaslané nové osvedčenie k príkazu na konfiškáciu, pokiaľ vykonávajúci orgán pred vykonaním príkazu na konfiškáciu u vydávajúceho orgánu overil, že daný príkaz na konfiškáciu je stále platný.
5. Bez ohľadu na odsek 3, ak vydávajúci orgán uviedol, že možno skonfiškovať majetok zodpovedajúcej hodnoty, nevykonanie príkazu na konfiškáciu podľa tohto článku je odôvodnené, ak existuje niektorá zo skutočností uvedených v odseku 3 a neexistuje žiaden majetok zodpovedajúcej hodnoty, ktorý možno skonfiškovať.

KAPITOLA IV
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Právny poriadok, ktorým sa riadi vykonávanie

1. Vykonanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu sa riadi právnym poriadkom vykonávajúceho štátu a jeho orgány sú jedine príslušné rozhodovať o postupoch jeho vykonania a určiť všetky s tým súvisiace opatrenia.
2. Príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vydaný voči právnickej osobe sa vykoná, aj keď vykonávajúci štát neuznáva zásadu trestnej zodpovednosti právnických osôb.
3. Bez ohľadu na ustanovenia článku 21 ods. 2 a 3 nesmie vykonávajúci štát bez súhlasu vydávajúceho štátu prijať opatrenia, ktoré sú alternatívou k príkazu na zaistenie alebo k príkazu na konfiškáciu zaslanému podľa článkov 5 a 17.

Článok 26a

Spolupráca medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku

Členské štáty zaistia, aby ich úrady pre vyhľadávanie majetku navzájom spolupracovali na účely uľahčenia vypátrania a identifikácie príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou, ktorý sa môže stať predmetom príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, podľa rozhodnutia Rady 2007/845/SVV zo 6. decembra 2007 o spolupráci medzi úradmi pre vyhľadávanie majetku v členských štátoch pri vypátraní a identifikácii príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku súvisiaceho s trestnou činnosťou.¹⁸

¹⁸ Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 103.

Článok 27

Oznamovanie príslušných orgánov

1. Do ... [dátum uplatňovania tohto nariadenia] oznámi každý členský štát Komisii, ktorý orgán alebo ktoré orgány v zmysle článku 2 ods. 8 a 9 sú príslušné podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku, keď je uvedený členský štát:
 - a) vydávajúcim štátom alebo
 - b) vykonávajúcim štátom.
2. Ak je to potrebné v dôsledku štruktúry jeho vnútorného právneho systému, môže ktorýkoľvek členský štát určiť jeden alebo viacero ústredných orgánov zodpovedných za administratívne zasielanie a prijímanie osvedčení k príkazom na zaistenie a k príkazom na konfiškáciu a za pomoc jeho príslušným orgánom. Členské štáty oznámia tieto orgány Komisii.
3. Komisia sprístupní doručené informácie všetkým členským štátom.

Článok 28

Komunikácia

1. Vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán sa v prípade potreby navzájom poradia akýmkoľvek vhodnými komunikačnými prostriedkami, aby sa zaistilo účinné uplatňovanie tohto nariadenia.
2. Každá komunikácia vrátane komunikácie na účely riešenia ťažkostí týkajúcich sa zasielania alebo overenia pravosti akýchkoľvek dokumentov potrebných na vykonanie príkazu na zistenie alebo príkazu na konfiškáciu sa vykonáva priamo medzi vydávajúcim orgánom a vykonávajúcim orgánom alebo, ak členský štát určil ústredný orgán v súlade s článkom 27 ods. 2, so zapojením tohto ústredného orgánu.

Článok 29

Viaceré príkazy

1. Ak sa vykonávajúcemu orgánu z rôznych členských štátov doručia dva alebo viaceré príkazy na zaistenie alebo konfiškáciu voči tej istej osobe, a majetok tejto osoby vo vykonávajúcom štáte nepostačuje na vykonanie všetkých príkazov, alebo ak sa vykonávajúcemu orgánu doručia dva alebo viaceré príkazy na zaistenie alebo konfiškáciu voči tej istej časti majetku, vykonávajúci orgán rozhodne o tom, ktorý z príkazov sa vykoná, podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu; tým nie je dotknutá možnosť odkladu vykonania príkazu na konfiškáciu podľa článku 24.
2. Pri rozhodovaní vykonávajúci orgán podľa možnosti uprednostní záujmy obetí. Zohľadní pritom tiež všetky relevantné okolnosti vrátane:
 - a) skutočnosti, či bol majetok zaistený;
 - b) dátumov vydania jednotlivých príkazov a ich zaslania;
 - c) závažnosti dotknutého trestného činu a
 - d) miesta spáchania trestného činu.

Článok 30

Zastavenie vykonávania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu

1. Vydávajúci orgán bezodkladne vezme osvedčenie k príkazu na zaistenie alebo osvedčenie k príkazu na konfiškáciu späť, keď príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu prestane byť vykonateľný alebo platný.
2. Vydávajúci orgán bezodkladne informuje vykonávajúci orgán akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, o späťvzatí príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu, ako aj o každom rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého je príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vzatý späť.
3. Vykonávajúci orgán zastaví vykonávanie príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu hneď, ako je informovaný vydávajúcim orgánom podľa odseku 2, pokiaľ ešte vykonanie nebolo dokončené.

Článok 31

Správa zaisteného a skonfiškovaného majetku

1. Správa zaisteného a skonfiškovaného majetku sa spravuje právnym poriadkom vykonávajúceho štátu.
2. Vykonávajúci štát spravuje zaistený alebo skonfiškovaný majetok s cieľom zabrániť zníženiu jeho hodnoty. Na tento účel má vykonávajúci štát možnosť predat' alebo previesť zaistený majetok, a to s ohľadom na článok 10 smernice 2014/42/EÚ.
3. Zaistený majetok alebo peňažné prostriedky získané z predaja takéhoto majetku v súlade s odsekom 2 zostávajú vo vykonávajúcom štáte do predloženia príkazu na zaistenie a jeho vykonania bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť reštitúcie majetku podľa článku 31a.
4. Od vykonávajúceho štátu sa nevyžaduje predaj alebo vrátenie konkrétnych predmetov, na ktoré sa vzťahuje príkaz na konfiškáciu, ktoré sú predmetmi kultúrnej hodnoty v zmysle článku 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ.¹⁹ Týmto nariadením nie je dotknutá povinnosť vrátiť predmety kultúrnej hodnoty podľa uvedenej smernice.

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu (Ú. v. ES L 159 28.5.2014, s. 1).

Článok 31a

Reštitúcia zaisteného majetku obeti

1. Ak vydávajúci orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodnutie o reštitúcii zaisteného majetku obeti, vydávajúci orgán uvedie informácie o takomto rozhodnutí v osvedčení k príkazu na zaistenie uvedenom v článku 7 alebo ich oznámi vykonávajúcemu orgánu neskôr.
2. Ak boli vydávajúcemu orgánu doručené informácie o rozhodnutí o reštitúcii zaisteného majetku podľa odseku 1, prijme potrebné opatrenia, aby sa zaistilo, že v prípade zaistenia sa daný majetok v súlade s procesnými normami vykonávajúceho štátu čo najskôr reštituuje obeti, v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) vlastnícke právo obete k majetku nie je spochybnené;
 - b) majetok nie je potrebný ako dôkaz v trestnom konaní vo vykonávajúcom štáte;
 - c) nie sú tým dotknuté práva dotknutých osôb.
3. Ak sa vykonávajúci orgán domnieva, že podmienky uvedené v odseku 2 nie sú splnené, bezodkladne sa akýmkoľvek vhodným spôsobom poradí s vydávajúcim orgánom s cieľom nájsť riešenie. Ak nemožno nájsť riešenie, vykonávajúci orgán môže rozhodnúť, že zaistený majetok obeti nereštituuje.

Článok 31b

Nakladanie so skonfiškovaným majetkom alebo s peňažnými prostriedkami získanými z jeho predaja

1. Ak vydávajúci orgán alebo iný príslušný orgán vydávajúceho štátu vydal v súlade so svojím vnútroštátnym právom rozhodnutie buď o reštitúcii skonfiškovaného majetku obeti, alebo o kompenzácii pre obeť, vydávajúci orgán uvedie informácie o takomto rozhodnutí v osvedčení k príkazu na konfiškáciu uvedenom v článku 20 alebo ich oznámi vykonávajúcemu orgánu neskôr.
2. Ak boli vydávajúcemu orgánu doručené informácie o rozhodnutí o reštitúcii skonfiškovaného majetku obeti podľa odseku 1, prijme potrebné opatrenia, aby sa zaistilo, že v prípade konfiškácie sa daný majetok čo najskôr reštituuje obeti, v prípade potreby presunom do vydávajúceho štátu.
3. Ak vykonávajúci orgán nemôže reštituovať majetok obeti v súlade s odsekom 2, ale na základe vykonania príkazu na konfiškáciu boli v súvislosti s daným majetkom získané peňažné prostriedky, zodpovedajúca peňažná suma sa prevedie obeti na účely reštitúcie, v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu. S akýmkoľvek zostávajúcim majetkom sa nakladá v súlade s odsekom 7.
4. Ak boli vykonávajúcemu orgánu doručené informácie o rozhodnutí o kompenzácii pre obeť podľa odseku 1 a na základe vykonania príkazu na konfiškáciu boli získané peňažné prostriedky, zodpovedajúca peňažná suma sa v rozsahu, v akom neprekračuje sumu uvedenú v osvedčení, prevedie obeti na účely kompenzácie, v prípade potreby prostredníctvom vydávajúceho štátu. S akýmkoľvek zostávajúcim majetkom sa nakladá v súlade s odsekom 7.

5. Ak vo vydávajúcom štáte prebieha proces reštitúcie alebo kompenzácie pre obeť, vydávajúci štát o tom informuje vykonávajúci orgán. Vykonávajúci štát sa zdrží nakladania so skonfiškovaným majetkom do oznámenia rozhodnutia o reštitúcii alebo kompenzácii pre obeť vykonávajúcemu orgánu, a to aj v prípade, keď už bol príkaz na konfiškáciu vykonaný.
6. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 až 5 sa s iným majetkom ako s peňažnými prostriedkami, ktorý sa získal v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu, nakladá v súlade s týmito pravidlami:
- a) majetok možno predat'; v takom prípade sa s výnosom z predaja nakladá podľa článku 31b ods. 7;
 - b) majetok možno previesť vydávajúcemu štátu za podmienky, že ak sa príkaz na konfiškáciu vzťahuje na peňažnú sumu, majetok možno previesť vydávajúcemu štátu, len keď s tým vydávajúci orgán súhlasí;
 - c) ak nemožno uplatniť písmeno a) alebo b), možno s majetkom naložiť iným spôsobom v súlade s právnym poriadkom vykonávajúceho štátu;
 - d) majetok možno použiť na verejný záujem alebo na sociálne účely vo vykonávajúcom členskom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi s výhradou súhlasu vydávajúceho štátu.

7. Ak k príkazu na konfiškáciu nie je priložené rozhodnutie o reštitúcii majetku pre obeť alebo na jej kompenzáciu podľa odsekov 1 až 5, alebo ak sa dotknuté členské štáty nedohodnú inak, vykonávajúci štát zohľadní potrebu poskytnúť pomoc pri vymáhaní daňových pohľadávok podľa smernice 2010/24/EÚ a naloží s peňažnými prostriedkami získanými v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu takto:
- a) ak sa suma získaná v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu rovná 10 000 EUR alebo je nižšia, táto suma pripadne vykonávajúcemu štátu;
 - b) ak je suma získaná v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu vyššia ako 10 000 EUR, 50 % z tejto sumy prevedie vykonávajúci štát vydávajúcemu štátu.

Článok 32

Náklady

1. Členské štáty znášajú svoje náklady vyplývajúce z uplatňovania tohto nariadenia; tým nie sú dotknuté ustanovenia týkajúce sa nakladania so skonfiškovaným majetkom stanovené v článku 31.
2. Vykonávajúci orgán môže vydávajúcemu orgánu navrhnúť, aby sa na nákladoch podieľal, ak je pred vykonaním alebo po vykonaní príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu zrejmé, že vykonanie príkazu spôsobí vysoké alebo mimoriadne vysoké náklady.

Na základe takéhoto návrhu, ku ktorému vykonávajúci orgán pripojí podrobný rozpis nákladov, sa vydávajúci orgán a vykonávajúci orgán navzájom poradia. V prípade potreby môže takúto poradu uľahčiť Eurojust.

Povinnosť informovať dotknuté osoby

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 12, vykonávajúci orgán po vykonaní príkazu na zaistenie a po rozhodnutí o uznaní a vykonaní príkazu na konfiškáciu v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom podľa možnosti o takomto výkone alebo rozhodnutí bezodkladne informuje dotknuté osoby, ak sú mu známe.
2. V oznámení podľa odseku 1 sa uvedie orgán, ktorý vydal príkaz, a opravné prostriedky dostupné podľa vnútroštátneho právneho poriadku vykonávajúceho štátu.
3. Ak sa majú informácie uvedené v odseku 1 oznámiť osobe, proti ktorej bol príkaz na zaistenie alebo príkaz na konfiškáciu vydaný, alebo osobe, ktorej majetok bol predmetom príkazu, uvedie sa tiež – aspoň stručne – dôvod takéhoto príkazu.
4. Ak je to vhodné, vykonávajúci orgán môže požiadať vydávajúci orgán o pomoc pri plnení povinností uvedených v odseku 1.

Článok 33

Opravné prostriedky vo vykonávajúcim štáte proti uznaniu a vykonaniu

príkazu na zaistenie a príkazu na konfiškáciu

1. Dotknuté osoby majú vo vykonávajúcim štáte právo na opravné prostriedky proti rozhodnutiu o uznaní a vykonaní príkazov podľa článkov 8 a 21 tohto nariadenia. Právo na opravný prostriedok sa uplatňuje na súde vykonávajúceho štátu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom. Pokiaľ ide o príkazy na konfiškáciu, žaloba môže mať odkladný účinok, ak sa tak ustanovuje v právnom poriadku vykonávajúceho štátu.
2. Vecné dôvody vydania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu možno napadnúť len na súde vydávajúceho štátu.
3. Príslušný orgán vydávajúceho štátu musí byť informovaný o akomkoľvek opravnom prostriedku podanom v súlade s odsekom 1.

Článok 34

Náhrada

1. Ak je vykonávajúcí štát podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku zodpovedný za škodu spôsobenú dotknutej osobe v dôsledku vykonania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu zaslaného podľa článkov 5 a 17, vydávajúcí štát musí vykonávajúcemu štátu nahradiť všetky sumy, ktoré boli zaplatené ako náhrada škody dotknutej osobe, okrem prípadov, keď vydávajúcí štát vykonávajúcemu štátu preukáže, že táto škoda alebo akákoľvek jej časť bola spôsobená výhradne konaním vykonávajúceho štátu; v takom prípade sa vydávajúcí a vykonávajúcí štát navzájom dohodnú na výške náhrady.
2. Odsekom 1 nie je dotknuté právo členských štátov upravujúce nároky fyzických alebo právnických osôb na kompenzáciu škody.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 35

Štatistiky

1. Členské štáty pravidelne zbierajú a uchovávajú komplexné štatistické údaje získané od príslušných orgánov a každoročne ich zasielajú Komisii. Uvedené štatistické údaje okrem informácií uvedených v článku 11 ods. 2 smernice 2014/42/EÚ zahŕňajú počet príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu, ktoré boli členským štátom doručené od iných členských štátov,
 - a) ktoré boli uznané a vykonané;
 - b) ktorých uznanie a vykonanie bolo odmietnuté.

2. Ak sú dostupné na ústrednej úrovni v dotknutom členskom štáte, zašlú členské štáty Komisii každoročne aj tieto štatistiky:
 - a) počet prípadov, v ktorých obeť dostala kompenzáciu alebo jej bola priznaná reštitúcia z majetku získaného v dôsledku vykonania príkazu na konfiškáciu podľa tohto nariadenia;
 - b) priemerné trvanie vykonania príkazu na zaistenie a príkazu na konfiškáciu podľa tohto nariadenia.

Článok 36

Zmeny osvedčenia a tlačiva

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 37 prijímať delegované akty týkajúce sa zmeny osvedčenia a tlačiva stanovených v prílohách I a II. Takéto zmeny musia byť v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a nemajú na ne vplyv.

Článok 37

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 36 sa udeľuje na dobu neurčitú od ... [*deň uplatňovania tohto nariadenia*].
3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 36 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016.²⁰
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

²⁰ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 13.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 36 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o ... [*dva mesiace*].

Článok 38

Doložka o preskúmaní

Komisia najneskôr ... [*päť rokov odo dňa uplatňovania tohto nariadenia*] predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia vrátane týchto otázok:

- a) možnosti členských štátov predkladať a vziať späť vyhlásenia podľa článku 5 ods. 2 a článku 17 ods. 2;
- b) uplatňovania článkov 31 až 31b o správe zaisteného a skonfiškovaného majetku a nakladaní s ním a o jeho reštitúcii obeti a kompenzácii pre obeť.

V prípade potreby sa k správe pripoja návrhy na úpravu nariadenia.

Článok 39

Nahradenie

Týmto nariadením sa nahrádza rámcové rozhodnutie 2003/577/SVV a rámcové rozhodnutie 2006/783/SVV medzi členskými štátmi viazanými týmto nariadením, a to od ... *[deň uplatňovania tohto nariadenia]*.

Článok 40

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od ... *[deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia plus 30 mesiacov]* s výnimkou článku 27, ktorý sa uplatňuje od ... *[deň nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia]*.

Článok 41

Prechodné ustanovenia

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na osvedčenia týkajúce sa príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu zaslané ... *[deň uplatňovania tohto nariadenia]* alebo neskôr.
2. Osvedčenia týkajúce sa príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu zaslané pred ... *[deň uplatňovania tohto nariadenia]* sa medzi členskými štátmi viazanými týmto nariadením aj po uvedenom dátume naďalej až do konečného vykonania príkazu na zaistenie alebo príkazu na konfiškáciu spravujú rámcovým rozhodnutím 2003/577/SVV a rámcovým rozhodnutím 2006/783/SVV.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament

Za Radu

predseda

predseda